

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Veřejné zakázky na služby
Diplomant/ka: Tomáš C h l e b u s
Autor posudku: JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

V předmluvě autor uvedl, že hlavním cílem diplomové práce je na základě čtyř předešlých odstavců skloubit všechny tyto premisy v jeden celek tak, aby byl vytvořen konkrétní výsledek a diplomová práce mohla mít konkrétní praktický dopad.

V závěru autor praví, že cílem diplomové práce bylo promítnout na vybraných institutech změny, které do našeho právního řádu přinesla nová právní úprava veřejných zakázek [= zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek].

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Předložená práce se skládá zejména z kapitol o vymezení předmětu, zadávacím řízení, kvalifikačních předpokladech, zjednodušeném režimu, poddodavatelích a rámcových dohodách.

Už na tomto místě je třeba ocenit zřetelnou odlišitelnost převzatých a vlastních názorů. Zvláštní pozornost je právem věnována zjednodušenému režimu. Ne vždy ovšem je deklarované zjednodušením skutečným zjednodušením. Třeba i pro nízkou kvalitu zákonné dikce. Jako dosti odstrašující příklad může sloužit stavební zákon. V dané věci souhlasím např. s názorem autora, že informovaný zadavatel bude moci v některých případech upravit předpokládané hodnoty jednotlivých plnění tak, aby se „vešel“ do zjednodušeného režimu (str. 40). Otázka tu tedy není, zda ano či ne, nýbrž jak to omezit.

Závěr práce mne spíše zklamal. Očekával jsem i úvahy *de lege ferenda*. Vývoj právní úpravy zadávání veřejných zakázek sotva lze shledávat uzavřeným. Na základě získaných zkušeností měl diplomant předložit návrh či návrhy na další precizaci právní úpravy *pro futuro*. Něco by alespoň dodatečně mohl prezentovat v rámci obhajoby své práce.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Vlastní text práce čítá cca 60 stran, protože do něj nelze započítávat úvodní strany (titul, patitul, prohlášení, obsah), strany se seznamem použitých pramenů, přílohami apod.

Při zpracovávání jednotlivých institutů se dodržuje poměrně stereotypní postup: právní úprava, důvodová zpráva, komentáře k zákonu o zadávání veřejných zakázek a vlastní názor.

Něco z toho se podle okolností neuplatní, s něčím dalším se rozhodně nepřichází často. S ohledem na to, že citovaní komentátoři nejsou jedinými autory použitých komentářů, bych považoval za vhodnější uvádět: HERMAN, Pavel a kol., KRUTÁK, Tomáš a kol. a PODEŠVA, Vilém a kol.

Práce s citacemi a poznámkovým aparátem sama o sobě koresponduje s požadavky na diplomové práce. Některé poznámky pod čarou bylo ovšem podle mého názoru možné umístit přímo do textu práce.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Diplomant došel k tomu, že struktura nabídky na stavební práce, dodávky nebo služby bývá ve většině případů podobná, proto jednotlivé instituty neuvádí vždy do souvislosti s veřejnými zakázkami na služby (str. 75). To je ovšem ošidné. Jestliže téma Veřejné zakázky na služby posuneme k tématu Zadávání veřejných zakázek vůbec, dostaneme se k nároku vypořádat se v podstatě s celou právní úpravou zadávání veřejných zakázek. To je ve formátu diplomové práce obtížně řešitelný úkol. I jen aktuální právní úprava je představována zákonem přinejmenším středního rozsahu. Za dosti problematické tak pokládám již zadání práce. Na můj vkus je příliš široké. Diplomant se tomu snaží čelit tím, že se zaměřuje jen na to nejdůležitější a těží ze svých praktických zkušeností. V praktické znalosti problematiky a úsilí o samostatný přístup se podle mne nalézá pozitivum předložené práce. Autorovi se daří řešit jednotlivé případy, ale vesměs z toho nevyvozuje obecnější závěry. Analytické úsilí je možné většinou akceptovat, absenci syntetických tendencí však přehlédnout nelze.

Za největší přínos předložené práce považuje diplomant propojení Přílohy č. 1, která se věnuje praktickému příkladu tvorby nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu na právní služby, a teoretické části (str. 74). Podle mého názoru je nutno především ctít žánr diplomové práce. Na ni je stanoven zejména tento požadavek: „*Diplomová práce je odborným textem, který má charakter rozsáhlejší teoretické studie, která přináší nový pohled na zadaný problém nebo je fundovanou analýzou zkoumaného problému a variant jeho řešení.*“ (čl. VI odst. 4 věta druhá vyhlášky děkana FPR ze dne 12. 12. 2016, č. 50D/2016, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové nebo bakalářské práce). Z toho plyne, že zvolené téma mělo být alespoň v několika momentech propracováno do hloubky s teoretickými ambicemi. K tomu žel nedošlo. K požadavku hlubšího vniknutí aspoň do něčeho (pochopitelně: podstatného) evidentně směřovalo i uvedení první položky v seznamu odborné literatury v zadání diplomové práce. Zadavatelům a dodavatelům, kteří ve veřejných zakázkách nejsou příliš kováni, tato diplomová práce, jak uvádí sám její autor, poskytuje určitý zjednodušený náhled na činnost (především) dodavatelů, ale i zadavatelů v průběhu zadávacího řízení (v případě předběžných tržních konzultací i před začátkem zadávacího řízení) (str. 74 - 75). To by samo o sobě mohlo být v pořádku. V daném případě to ovšem v pořádku není, protože (největší) přínos diplomové práce nutně musí spočívat v něčem jiném (viz výše).

Lze shrnout, že diplomant se obsahovým náležitostem diplomové práce velmi přibližuje, ale beze zbytku je nenaplnil.

5. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V předmluvě se poukazuje na to, že v právu veřejných zakázek je důležitým prvkem rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, správních soudů a v některých případech i Soudního dvora Evropské unie. Proto je nutné závěry získané z jednotlivých pramenů opřít i o ni (str. 6).

V závěru autor uvedl, že v diplomové práci také přímo i nepřímo zohledňuje přínosy rozhodovací praxe Soudního dvora Evropské unie, správních soudů a v neposlední řadě Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (str. 75).

Že by závěry získané z jednotlivých pramenů bylo možno opřít i o judikaturu správních soudů, však posuzovaná diplomová práce – až na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, čj. 3 As 204/2014-46 – neprokazuje. Bylo by proto na místě, aby se diplomant při obhajobě práce k této skutečnosti vyjádřil, a to např. tak, že by doplnil rozhodnutí správních soudů, která by se dala v jeho práci zohlednit, nebo tak, že by připustil, že – navzdory proklamaci – judikatura správních soudů není pro autorem řešené otázky potřebná, ať už proto, že se zabývá banalitami nebo překonanou právní úpravou anebo prostě něčím jiným.

V Plzni dne 4. 5. 2017

Podpis autora posudku